



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 77/2020**  
**29.01.2020. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића, др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 268/19 од 29.07.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 268/19 од 29.07.2019. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 268/19 од 29.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 18065/17 од 28.11.2017. године (којим је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име трошкова парничног поступка за сваку предузету радњу у поступку исплати увећање за 20% на име стопе за ПДВ). Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење којим је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име трошкова парничног поступка за сваку предузету радњу у поступку исплати увећање за 20% на име стопе за ПДВ.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у

којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП. Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић